

Régészeti kutatások az aquincumi canabae nyugati, ipari régiójában

(Budapest, III. ker., Kiscelli utca 75., 98., Hrsz.: 17265, 16214)

Az előző év decemberében, a III. ker., Kiscelli utca 75-ben megkezdett feltárások januárban folytatódtak a Skarlát Kft. megbízásából. (KIRCHHOF 2002, 144.) Az ásatások során a szomszédos telek területén feltárt úgynevezett Kiscelli úti fazekastelep (NAGY L. 1937, 268, NAGY L. 1942/1, 627–629, PÓCZY 1956, 78–90.) termékei jöttek elő. A nagy mennyiségben előkerült dörzstálak helyi gyártásra engednek következtetni. Műhelyhez köthető objektumokat nem találtunk, csak planírozási rétegeket és feltöltéseket dokumentáltunk. Az egyedüli objektum egy újkori kút volt, amelyet lehetséges, hogy már a római korban is használtak, erre azonban nincs közvetlen bizonyítékunk. A kutat teljes mélységében nem volt lehetőségünk feltárni, azonban a mélygarázs alapozása alatt megmaradt, így a jövőben is kutatható. A telek területén a 3. század folya-

Archaeological investigations in the western, industrial quarters in the Aquincum canabae

(Budapest III, 75, 98 Kiscelli Street, Lrn.: 17265, 16214)

In January, excavations got underway at 75 Kiscelli Street in December of the last year were a continuation of a commission by Skarlát Kft (KIRCHHOF 2002, 144). The excavations brought to light products of the so-called Kiscelli Road pottery workshop unearthed in the territory of the neighboring lot (NAGY 1937, 268; NAGY 1942/1, 627–629; PÓCZY 1956, 78–90). The large quantity of grinding mortars imply local production. We could not find any feature that could be linked with the workshop, so that, only leveling and soil accumulation strata could be recorded. The only clear feature was a modern well, which may already have been in use in the Roman period, although there is no direct evidence to prove it. We had no opportunity to dig out the well to the very bottom as it will not be disturbed beneath the foundation of the deep parking lot and can be

mán már nem működött fazekas-telep. A kutatott terület északi végében egy kelet–nyugati irányú

1. kép: Kígyófejes fibula
Fig. 1: Brooch depicting the head of a snake

épület falmaradványára bukkantunk. (KIRCHHOF 2002, 144.) A természetes terepadottságoknak megfelelően a telek nyugat–keleti irányban lejtett. A római kori rétegek a telek déli vége felé elvékonyodtak.

A Lakásinvest Kft. megbízásából 2002. márciusa és májusa között megelőző feltárást folytattunk a III. ker., Kiscelli utca 98. számú ház helyén. A területtől délre a Bécsi út 122., 124–128. telkeken az 1960–70-

studied in the future. The pottery workshop no longer operated in the territory of the lot in the AD 3rd century. In the northern end of the investigated area, wall remains from a east–west oriented building were found (KIRCHHOF 2002, 144). The surface slanted from west to east following the natural morphology of the surface. The Roman period layers thinned toward the southern end of the lot and were thicker in the northern areas.

We carried out excavations preceding development work at the commission of the Lakásinvest Kft. in lot no. 98 on Kiscelli Road. Györgyi Parragi conducted excavations south of the territory in lots 122 and 124–128 Bécsi Road in the 1960's and 1970's. At that time she unearthed a pottery firing workshop from the early Imperial period together with kilns, storage and drying spaces (PARRAGI 1973, 260, 24.; PARRAGI 1971, 70, 71, 78; PARRAGI 1976). Use of brick work in building may have begun in the territory after the appearance of the *legio II adiutrix*. It continued after pottery production ceased here in the first third of the AD 2nd century (PARRAGI 1973, 261, 25) until the end of the AD 4th century (PÓCZY–ZSIDI 1992, 17–19).

es években Parragi Györgyi által folytatott kutatások során koracsászárkori kerámiaégető műhely került napvilágra, kemencékkel, raktár- és szárítóhelyiségekkel. (PARRAGI 1973, 260, 24, PARRAGI 1971, 70, 71, 78, PARRAGI 1976) A téglagyártás a *legio II adiutrix* megjelenése után indulhatott meg a területen, és a kerámiaagyártás megszűnése után a 2. század első harmadától (PARRAGI 1973, 261, 25.) a 4. század végéig folytatódott. (PÓCZY-ZSIDI 1992, 17–19.)

A telek délnyugati végében jelentkező köves-tégás omladékból a *legio II adiutrix* bélyeges téglája jött elő. Az ásás során napvilágra került *lunula* és *planta pedis* alakokba foglalt téglabélyegek többségén ennek a legiónak a felirata olvasható. Egy *lunula* alakú bé-

The debris layer of stones and bricks at the southwestern end of the lot contained a stamped brick from the *legio II adiutrix*. The mark of this legion can be seen in most of the brick stamps enclosed in *lunula* and *planta pedis* shapes unearthed during the excavation. A *lunula*-shaped stamp and a kiln filled with similarly stamped bricks ready for firing had previously been found in a neighboring lot (PARRAGI 1971, 21, fig. 2, 74, fig. 19; PARRAGI 1976, 163, LŐRINCZ 1981). The crescent-shaped brick stamps of the *legio II adiutrix* and those imitating the shape of a human foot can be dated from the beginning and first half of the AD 2nd century (SZILÁGYI 1933, 33, 34, Nr. 101a; SZILÁGYI 1950, 308, fig. 5, 310; LŐRINCZ 1978a, 303 dated to

2. kép: Szövőszéknehezékek
Fig. 2: Warp weights

between AD 162–166). Similarly early stamps of the legion were found in the territory of the Kiscelli Road pottery workshop (NAGY 1937; LŐRINCZ 1978) and during the canalization work in Majláth Street (SZILÁGYI 1933, VII. t. 76, 90)

We found the bed of a stream (or a ditch?) at the floor level of the Ro-

lyegzőt, illetve hasonló téglabélyegekkel feltöltött, kiégetésre váró kemencét a szomszédos telek területén már korábban feltártak. (PARRAGI 1971, 21, 2. kép, 74, 19. kép, PARRAGI 1976, 163, LŐRINCZ 1981) A *legio II adiutrix* félhold és emberi lábat formázó téglabélyegei a 2. század elejére, a 2. század első felére keltezhetők, (SZILÁGYI 1933, 33, 34, Nr. 101a, SZILÁGYI 1950, 308, 5. kép, 310, Kr. u. 162–166 közé keltezte: LŐRINCZ 1978/1, 303.) a legió hasonló, korai bélyegei a Kiscelli úti fazekasműhely területről (NAGY L. 1937, LŐRINCZ 1978/2) és a Majláth utcai csatornázás során kerültek elő. (SZILÁGYI 1933, VII. t. 76, 90.)

A telek északnyugati felén egy a római kori járószintről induló, az őskori réteget átvágó, feltehetően a római korban vagy azt követően létrejött „térszíni bevágódásra”, árokra? bukkantunk. Az árok? szegélyét kövekkel rakták ki. Később feltehetően hegycsuszamlás következtében kiscelli sárgás-szürke agyaggal töltődött fel, valószínűleg egy lassabb folyamat következtében. A feltételezett patak ideális környezetet nyújthatott a közeli ipartelep működtetéséhez. A Bécsi út 128. számú telken feltárt északkelet-délnyugati irányú, terrazzóval

man period levels which intersected the prehistoric layer in the northwest area of the plot. It probably developed in the Roman period. Its bed was covered with rocks. Later it became filled in with Kiscelli yellowish-grey clay probably as the consequence of a landslide. It must have been a slow process as suggested by grayish stripes in the clay. The hypothesized stream would have provided an ideal environment for the operation of the nearby industrial complex. We could not find the continuation of the northeast–southwest running channel lined with *terrazzo*, which was unearthed in lot 128 Bécsi Road (PARRAGI 1971, 60, fig. 9 1–2). A northeast–southwest oriented, angled, probably subterranean feature measuring 1.40×2 m and 1.60 m (the approximated length is about 2.60 m) was unearthed in the western part of the lot. Its bottom was paved with flat bricks measuring $56 \times 54 - 60 \times 62$ cm (6 bricks were found in an only slightly fragmentary condition). The bricks were laid unsystematically with the bottoms down and turned downwards. A 60 cm long fragment of a clay pipe with a round cross-section was found running towards the northeast, in the same direction as the feature but 1

bélelt csatorna folytatását a telek területén nem találtuk meg. (PAR-RAGI 1971, 60, 9. kép 1–2.) A telek nyugati végében egy északkelet–délnyugati irányú, feltehetően földbe mélyített $1,40 \times 2$, illetve $1,60$ méter (valószínűsíthető hossza körülbelül $2,60$ méter), szögletes objektum jelentkezett, amelynek alját $56 \times 54 - 60 \times 62$ centiméteres lapos téglákkal rakták ki (6 téglát töredékesen, de majdnem teljes egészében találtunk meg). A téglákat rendszertelenül aljával felfelé és lefelé fordítva helyezték el. Az objektumtól 1 méterre északkelet felé, annak irányával megegyező, kerek átmetszetű, 60 centiméter hosszán megmaradt agyagcső részletére bukkantunk. Az biztos, hogy a szögletes, téglákkal kirakott aljú jelenséghez csatlakozott, azonban az újkori csatornavezetékkel elpusztították a kapcsolódási pontot és az objektum északkeleti végét. A bontás során leletanyag nem került elő, ezért funkciójára csak a római kori ipartelep közelsége alapján következtethetünk, talán agyagozó medenceként működött. A csővezeték a „medence” aljánál magasabban helyezkedett el, talán vízlevezetésre szolgált.

A medencétől keletre két, kerámiával és téglákkal kevert sávban jelentkező réteget azonosítottunk,

m from it. It certainly must have run into the angular feature paved with bricks, however, modern canalization channels destroyed the joint and the northeast end of the feature. No find material was recovered from this area, so we can only infer function from the proximity of the Roman period industrial complex. Perhaps it was used as a clay processing basin. Nevertheless, since the pipe was not directed toward the stream, and it lay higher than the bottom of the “basin” it may have carried water.

Two layers mixed with pottery and bricks appeared in strips east of the basin. They may be leveling layers from the workshop debris of the early Imperial period pottery workshop. This is implied by pottery sherds with vine relief ornaments (PÓCZY 1956, 78–87), which seem to be associated with the material of the Kiscelli Road pottery workshop.

The stony surface unearthed in the central part of trench 2, which was probably the remains from the leveling of a building, may be contemporary with or younger than the spread of the workshop debris. The leveling level mixed with bricks and pottery sherds which began from beside the stony surface was probably partly the ruin of a building, to

amelyek feltehetően a koracsászárkori kerámiaműhely műhelyhulladékának a planírozásai lehetettek. Erre utalnak a reliefes szőlődíszítéssel ellátott kerámiatöredékek is, (PÓCZY 1956, 78–87.) amelyek a Kiscelli úti fazekasműhely anyagához köthetők.

A 2-es árok középső részén feltárt köves felület, amely valószínűleg épületplanírozás maradványa, egyidős vagy későbbi lehet a műhelyhulladék elterítésével. A köves felület mellől induló téglával-kerámiával kevert planírozás valószínűleg épületomladék volt, amelyhez egy téglából épített fűtőcsatoma csatlakozhatott, erre a téglák alakja és elhelyezkedése alapján gondolhatunk. Azonban lehetséges, hogy szintén csak a kerámiaműhely műhelyhulladéka volt. Ettől északra került elő a kígyó fejes *fibula*, amely valószínűleg emailos berakású volt. (1. kép)

A telek területén sárgászöldes agyagos foltból 7 darab agyagnehezék került elő. A szabályos négyzetes alapú, 13–16 centiméter magas, tetején 7 × 8 centiméter, alján 11 × 12 centiméter széles nehezékek oldalán felfüggesztésre szolgáló lyuk található. Mindegyik tárgy tetején sarkokból induló, kereszt alakú bemélyített vájat figyelhető meg, a csomópontban többnyire

which a brick heating channel had been joined as suggested by the shape and the positioning of the bricks. It is also possible that it, too, was only debris from the pottery workshop. The snake-shaped brooch, probably with enamel inlay, was found north of it.

Seven clay weights were found in a yellowish red clayey spot in the lot. The weights have regular square bases. They are 13–16 cm high and 7 × 8 cm at the top and 11 × 12 cm at their base. A hole for suspension can be seen in their sides. Each weight has a cross-shaped, depressed groove on the top starting from the corners, usually with an impressed hole at their the junction. The loom weights are older than the workshop debris and can probably be dated to the Celtic or early Roman period. Roman loom weights with similar measurements were found (11 specimens) in Albertfalva (SZIRMAI 1984, 155–156, 158, 178, figs. 19/1, 19/2).

We encountered a rubble layer of stones and bricks in the north-east corner of the lot, in which a sherd bearing a cursive inscription was found. Another stony rubble layer was discovered in the south-east area of the plot, extending in a northwest–southeast direction. Wall painting fragments from the

benélyített lyukkal. A szövőszéknehezékek (2. kép) korábbiak, mint a műhelyhulladék, feltehetően kelta, vagy korarómai időszakra keltezhetők. Hasonló méretű, római kori szövőszéknehezékeket (11 darab) Albertfalván tártak fel. (SZIRMAI 1984, 155–156, 158, 178, 19/1, 19/2. képek.)

A telek északkeleti végében egy kelet–nyugati köves-téglás omladékkal találkoztunk, amelyből egy kurzív feliratos edénytöredék is előkerült. A délkeleti részen szintén köves omladékot találtunk, amely azonban északnyugat–délkeleti irányban húzódott. A két omladék között, a Kiscelli utca 98. alatti teleknek teljesen a keleti határánál 3–4. századi falfestménytöredékek láttak napvilágot, épületplánírozási rétegből. A töredékek többségét, a 3. századi sárga alapon vörös fröcskölt vagy hullámvonalas, zöld alapon naranessárga, okkersárga, vörös és fekete fröcskölt, vörös alapon naranessárga és okkersárga fröcskölt márványt utánozó mintázattal látták el. Az apró darabok mintázatának vizsgálata, összehasonlítása alapján feltelezhető, hogy egy pontosan kiszerveztett, sárga-zöld, illetve sárga-vörös márványutánozó mezők váltakoztak a lábazon. Az apró és kevés töredék ellenére rombuszos

AD 3rd and 4th centuries were uncovered in the leveling layer of the building at the easternmost border of lot 98 between the two areas of rubble on Kiscelli Street. The majority of the wall painting fragments displayed red sprinkled or wavy patterns on a yellow background, orange, ochre yellow, red and black sprinkled patterns on a green background or orange and ochre yellow sprinkled, marble imitation patterns on a red background from the AD 3rd century. The analysis and the comparison of the tiny fragments imply that they were part of a decorated footing element divided into exactly measured fields. Fields of yellow–green and yellow–red marble imitations alternated with each other. Despite the tiny and few fragments, the structure of the composition could be reconstructed. The ceiling of the room was domed, which is proved by an arched fragment with a black stripe at the juncture of the vertical wall and the arch of the dome. The excavations which should get underway in the neighboring lot in 2003 will probably yield further remains from this and other decorative compositions since only the western end of the leveling layer has been unearthed. This decoration, which probably dates from

kompozíció szerkeszthető ki. A helyiség mennyezete boltíves volt, amelyre egy, az oldalfal és a boltív találkozásánál elhelyezkedő, fekete csíkkal díszített íves töredék utal. A 2003-ban, a szomszédos telken induló feltárások valószínűleg hoznak még felszínre ehhez a kompozícióhoz, illetve a későbbihez tartozó töredékeket, hiszen a planírozásnak csak a nyugati végét sikerült feltárnunk. Ezt a feltehetően 3. századra keltezhető dekorációt egy újabb vakolatréteg felvitele után átfestették. A 2. periódushoz sorolható eddig ismert két töredék jellege és stílusa teljesen eltérő a márványt utánzó falfestménytől. Mindét töredéken fehér alakra vörös színnel vitték fel a lineáris jellegű kompozíciót.

Kirchhof Anita

Az őskort a Kiscelli utca 98. számú telken a középső rézkori Ludanice-kultúra képviselte. A kultúrréteg egy, a pleisztocénban keletkezett löszjellegű üledéken, mint általában feküdt, vastagsága 30–50 centiméter között váltakozott és barnás színű volt. A benne észlelt mészkiválások egy száraz klímájú időszakra utalnak. (A geológiai meghatározásokat Mindszenty Andrea és Horváth Zoltán,

the AD 3rd century, was covered by a plaster layer and then repainted. The character and the style of the two fragments from the second period discovered so far, are different from those on the marble imitation wall painting. On both fragments, a linear composition was painted in red on a white background.

Anita Kirchhof

The prehistoric period was represented at the site by remains from the Late Copper age Ludanice culture. The culture-bearing layer lay on top of a Pleistocene loess deposit. Its thickness varied between 30 and 50 cm and was brownish in color. The lime concretions in it indicate the layer was formed during a dry climatic period. (Geological identifications were carried out by Andrea Mindszenty and Zoltán Horváth, ELIE TTK). The territory, together with the prehistoric settlement, sloped eastwards towards the Danube. Prehistoric finds could be observed over the entire surface, everywhere directly beneath the Roman period layers. The layer thickness was only 25–30 cm in the western part of the territory, while in the center of the excavated sur-

ELTE TTK végezték.) A terület és vele együtt az őskori település is keleti irányba, a Duna felé lejtett. Őskori leleteket az egész felületen találtunk, mindenütt közvetlenül a római kori rétegek alatt. A nyugati oldalon csupán 25–30 centiméter rétegvastagságot figyeltünk meg, a feltárási terület közepén, az V. és VI. szelvényekben azonban a település rendkívül intenzívnek bizonyult. A római kor időnkénti bolygatásain kívül – amit az ókori rétegben talált rézkori cserepek is jeleztek – komolyabb kár az őskori objektumokban nem keletkezett, így azok zártnak és hitelenek tekinthetők.

A rézkorhoz 11 objektum tartozott. A 11 gödör nagy részét sikerült feltárnunk és dokumentálnunk, de az 5/a, 6/a, 10. és 11. objektumok egy része a IV. és VIII. szelvények alatt maradt. Ezekben a felületekben idő- és pénzhiány miatt nem érhattük el a bolygatatlan altalajt.

Fontosabb jelenségek

Az ásatási terület nyugati szélén fekvő I. kutatóárok déli felében körülbelül 30 centiméter mélységben az őskori rétegen egy nagyméretű, összeroppant, öblös hasú tárolóedény töredékei kerültek elő rögtön az ásatás elején. Az edény

face, in trenches V and VI, settlement activity proved to have been very intensive. Apart from the subsequent disturbances caused during the Roman period, indicated by Copper Age finds in the Roman period layers, no serious damage was done to the prehistoric features, so they can be considered closed and authentic units.

Eleven features came from the Copper Age. The majority of the 11 pits could be unearthened and documented, but sections of features 5/a, 6/1, 10 and 11 remained under trenches IV and VIII. In these trenches we were not able to reach virgin soil due to lack of time and money.

The most important phenomena

Fragments of a large, cracked storage vessel with a bulbous belly were found at a depth of about 30 cm in the southern part of trench I at the western edge of the excavated surface right at the beginning of the excavation. The thickened rim and neck regions of the vessel and the three so-called discoid handles (Scheibenhenkel) protruding from the walls of the vessel are unfamiliar phenomena in the Ludanice culture, but we cannot say more about their origin until the vessel is restored. The vessel contained

megvastagított perem- és nyaktájéka, illetve az oldalán ülő három úgynevezett korongos fül (Scheibenhenkel) idegen a Ludanice-kultúrától, restaurálás előtt azonban pontosabban nem mondhatunk az eredetéről. Belsejében kavicsok, kőzetszilánk, néhány jó állapotú csont, egy kőpenge, kagylók és csigaháztöredékek, valamint egy 30 centiméter átmérőjű átégett földrög volt. Egy negyedik, hasonló formájú korongos tapadású fület találtunk az V. szelvény északi felében az őskori réteg bontása során.

Az I. gödör a fent említett tárolóedény közvetlen közelében az I. kutatóárok és az I. szelvény határán feküdt. Alakja enyhén méhkasforma, alja lapos. Rendkívül gazdag, sokrétű leletanyagot tartalmazott. Leletei rétegenként feküdtek, de hamunak vagy égésnek nem volt nyoma benne. Sok edény töredékeit tártuk itt fel. A Ludanice-kultúra jellegzetes töredékei mellett említésre méltó egy bordadíszes perem. Ez utóbbi feketés színű, kiváló égetésű, minden szempontból elűt a többi kerámiától. Az állatcsontok között szerepelt egy szarvas debitage megmunkálási nyomokkal (csontár?), egy agyarkaparó és egy fibulából (?) készült csiszolt tárgy (Alice Choyke meg-

pebbles, rock flakes, some well preserved bones, a stone blade, bivalve shells and fragments of snail shells and a burnt earth lump measuring 30 cm in diameter. A fourth handle with a similar shape and a discoid base was found in the northeastern part of trench V during clearing of the prehistoric layer.

Pit no. 1 was found next to the above-mentioned storage vessel, on the border of trench I and cut I. It has a slight beehive-shape with a flat bottom. It contained an extremely rich and varied find material. The finds were distributed in strata with no trace of burning or ash. Many sherds were recovered. Beside the characteristic sherds of the Ludanice culture, a rim with a rib ornament is worth mentioning. This latter rim is blackish, excellently fired and it is different from the remainder of the ceramics in every respect. The animal bone material contained a red deer bone with traces of processing (bone awl?), a tusk scraper and a polished object made from a *fibula* (?) (identified by Alice Choyke). Further important finds included numerous ochre lumps, a heavily burned earthen lump with tiny traces of copper. Many cores and chips were found among the stones.

határozása). További fontos leletei számos okkeröng és egy erősen átégett földdarab apró réznyomokkal. A kövek között nagy mennyiségű magkő, illetve pattinték került elő.

Az V.–VI. szelvény területén több egymásba ázott objektumot tártunk fel a római réteg alatt. Ezek közül a legjelentősebbnek az 5. gödör bizonyult, mely az altalaj közelében három kisebb objektumra (5/a–c) bomlott. Ezek közül a legfontosabb az 5/b számú az V. szelvény északkeleti sarkában. Ez egy kerek, a használat során vastagon kiégett kemence, melynek tüzelfelületén, platniján több nagyméretű és a méretéhez képest vékonyfalú rézkori tárolóedény kiváló égetésű, világosbarna oldaltöredéke került elő. A keleti oldalon a kupola egy része is megmaradt 15–20 centiméter magasságig. A kemence szája nyugati irányba nézett. A kemencét egy kisebb gödör aljára tapasztották, amely egy nagyobb gödörkomplexum része volt. Gazdag rézkori leletanyagot szolgáltatott a szomszédos (V/a, V/c és VI.) objektumok is. A kemencében rézművesség nyomai ugyan nem voltak észlelhetők, de tőle közvetlenül északra, a VI. szelvényben találtunk két kis rézrögöt, mintegy 3–4 milliméter átmérővel

Several features dug into one another were unearthed under the Roman layer in cuts V–VI. Of these, pit 5 proved to be the most important. It was divided into three smaller features (5a–c) close to the virgin soil. The most significant of the smaller features no. 5/b in the northeastern corner of cut V. It was a round kiln, heavily burned during use. The large light brown wall fragments of a well fired, sizable and relatively thin-walled storage vessel were found on its baking surface. Even a part of the dome survived on the eastern side up to a height of 15–20 cm. The mouth of the kiln opened to the west. The kiln was built on the bottom of a smaller pit, which was an element in a larger pit complex. The neighboring features (V/a, V/c and VI) also yielded a rich Copper Age material. Although no trace of copper working could be demonstrated in the kiln, two small copper lumps measuring 3–4 mm in diameter were discovered in cutting VI just to the north of it. They were accompanied by a smelting pot with a pointed terminal and small copper remains within it. These objects represent direct proofs of local copper working.

The significance of the Copper Age site is that former excavations

és egy csúcsos végű öntőtálcát, apró rézmaradvánnyal. A leírt tárgyak biztos jelei a helyi rézmegmunkálásnak.

A rézkori lelőhely jelentősége, hogy korábban az itt folytatott ásások sem eredményeztek ilyen korú leleteket és a környékről sem ismerjük a Ludanice-kultúra lelőhelyét. Az eddig ismert 12 budapesti lelőhely sora ezzel újabbal bővült. A település szerkezetére utaló adatokat a kis felület és a részleges feltárhatóság miatt nem sikerült szereznünk. Nyugati irányban úgy tűnik, a település szélét sikerült megtalálnunk, amit a domb hirtelen nyugati irányú emelkedésén kívül a korábban már említett nagyon vékony kultúrréteg is alátámaszt. Minden jel arra utal azonban, hogy a szomszédos telken, ahol hamarosan újabb leletmentés indul, folytatódik majd a rézkori település és további lehetőségünk nyílik az új lelőhely alaposabb megismerésére.

Horváth László András

at the same site did not yield finds from this period. This is the first evidence for the presence of the Ludanice culture in this closer region as well. Thus, the group of 12 sites known from Budapest as a whole has been enriched with one more site. The small surface and the limited excavation possibilities did not permit us to arrive at conclusions concerning settlement structure. It seems that we have found the western edge of the settlement, as shown by the abrupt rise of the hill and the above-mentioned very thin culture-bearing layer. Everything suggests, at the same time, that the Copper Age settlement extends into the neighboring lot, where the rescue excavations will be continued, and where we will have the opportunity to learn more about the new site.

László András Horváth